

O I S O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Doba léta a dovolených je tady a nezkalí nám ji ani fakt, že jsme vstoupili už do druhé poloviny roku. Čeká nás dvojsvátek, opět těch moudrých slavných a mučedníků, kteří vědí, kdy přijít či se obětovat, aby si to potomci užili ve slunečném létě a ne v lijácích či mrazech. Naštěstí v zimě se do našich krajů obtížně přicházelo a tak se léto přímo nabízí. Ale sv. Václav to se svým skonem tak tak stihl. No a naši otcové zakladatelé si dřívě na Rakušany netroufli, stejně tak jako my na bolševika. No my jsme statečnost často nahradili strategickým myšlením (nebo se tomu říká jinak?) a počkali na tu vhodnou chvíli, kdy už výsledek byl jasný. Ostatně proto jsme jediní Slované, kteří ční tak daleko na západ. Tím spíše si letošní léto užijeme, ne?

Motto

Moudré ucho neposlouchá, co hloupá huba povídá.

Z citátů, reklam, inzerátů a...

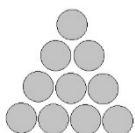
- „Úspěch odhalí nejhorší vlastnosti, zatímco pád tím nejlepších.“
- „Úspěšný člověk je ten, který ráno vstane, večer si lehne a mezitím dělá, co ho baví.“
- „Je to ale smutná epocha, když je snadnější rozbít atom, než zničit předsudky.“ *Albert Einstein*
- „Jednoduchost je přednost u věcí, ale ne u lidí.“
- „S pravdou je to jako se ženou; všichni s ní flirtují, ale málokdo ji chce mít na krku celý život.“ *Jan Žáček*
- „Člověk se liší od vepřů tím, že občas zvedá hlavu a dívá se na hvězdy“ *V.A.Amarcumjan*

Víte, že?

- Mikroskop z vašeho mobilu? Velmi jednoduché, viz <http://jdem.cz/b9pty5>
- Lysohlávky pomohou léčit deprese, <http://jdem.cz/b9pt33>
- Další bakterie, na kterou nezabere žádné antibiotikum <http://jdem.cz/b9suv3>
- Mikrobiologové z amerického Seattle zjistili, že některé z bakterií vegetující na listech, se chovají jako přirozené hnojivo. Dokáží totiž stejné věci, jako zvládají bakterie v půdě a kterým říkáme hlízkové - zasořit rostlinu „vzdušným“ dusíkem. Výsledkem je efekt srovnatelný s aplikací guana. Možná pěstitele rostlin čeká technologická změna, která snese srovnání s průmyslovou revolucí. Každoroční rozvoj mnoha tun objemových hnojiv na pole by mohl vyjít nastejno, jako postřik několika gramy bakterií. <http://jdem.cz/b9tr88>
- Více, co jsou řečnické *figury* v literatuře? Viz letošní maturitu <http://jdem.cz/b9t8z7>
- Americké detektory už podruhé zachytily gravitační vlny. Poprvé v září 2016 a podruhé 26.12.2016. V obou případech šlo o vlny ze splynutí dvou černých děr, což je jeden z nejsilnějších zdrojů, jinak slabých gravitačních vln předpovězených z obecné teorie relativity. Více na <http://jdem.cz/b95cy2>

Zajímavá úloha

Na obrázku vidíte deset mincí uspořádaných do trojúhelníku směřujícím nahoru. Vaším úkolem je přemístit pouze tři mince tak, abyste udělali trojúhelník směřující dolů.

To jsou starosti

Tak jsem se dočetl, že: Mladé ženy, které četly populární erotickou trilogii *Padesát odstínů*, mají větší náklonnost k sexismu, jak ukazuje studie amerických vědců. Sklony k souhlasu s nerovností pohlaví mají zvláště čtenářky, kterým děj knihy připadá romantický. Čtenářky knih mají podle studie sklony k „ambivalentnímu, benevolentnímu a nepřátelskému sexismu“. „Příznivkyňe benevolentního sexismu věří, že ženy by měly být muži bezvýhradně opečovávány a ochraňovány.“

Severní Karolínu bojkotují umělci i firmy. Nutí prů transsexuály na „špatná“ WC. O co jde? Vyžaduje jen, aby občané používali veřejné toalety odpovídající pohlaví, které mají uvedené v rodném listu a ne jak se cítí. No penis na dámském záchodě vzbudí asi větší pozdvižení, než opak na pánském. Aktivisté ve Švédsku volají po zrušení označení, které rozděluje toalety na pánské a dámské. Hájí tak zájmy sexuálních menšin.

Jestliže Amerikou hýbou takové problémy, tak se nedivím, že na prezidenta kandidují Trump a Clintonová a s americkou zahraniční politikou to vypadá tak tristně. No, Angela nezůstává v ničem pozadu. Prostě naše civilizace degeneruje. Stále více se stará o menšiny a pomíjí zájmy většinové populace. Je snad obraz menšin, ať už genderových, zdravotně postižených, rasových a dalších cílovým ideálem, ke kterému se máme upnout? Kdy se většina ozve? Nebudeme menšiny samozřejmě utlačovat, ale také ne vyzdvihovat. Vymíráme i tak.

Euroatlantická civilizace je nemocná a mele z posledního. Na palubě sice ještě září girlandy a hraje hudba, ale podpalubí už nabírá vodu. Může ji ještě zachránit nějaký lék? Možná pořádný štulec. Takovým štulcem bývaly války. Nepřál bych si, aby zrovna toto byla ta správná medicína.

Za vším hledej pravidla

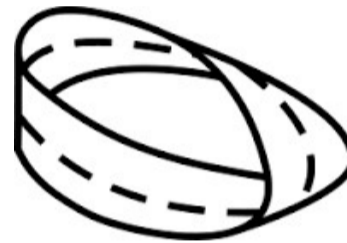
Historie vývoje lidské inteligence je historií komprimace dat. Pračlověk pozoroval pohyby v savaně a pak se mu najednou rozsvítlo. To hnědé rychlé s hřívou je dravec a loví nejen antilopy, ale i nás lidi. Na něj pozor. Vyhmánutím těch správných pravidel z historie bojů vznikaly vojenské strategie. Kepler měl stohy pozorování drah planet a pak je dokázal nahradit svými elegantními zákony jejich eliptického pohybu a vše šlo dopočítat. Newton to doplnil ještě o gravitaci. Neshod některých experimentů s Newtonovou mechanikou využil Einstein k lepší komprimaci – zobecnění do teorie relativity. I dnešní vědec toho spoustu naměří a pak to komprimuje do stručných obsažných závěrů. To je podstata inteligence. Jen vyhmánout to pravidlo nebývá vždy jednoduché.

A nyní to učíme i stroje. Začíná jim to jít stále lépe. V šachách je už řadu let lepší stroj a loni stroj poprvé porazil i velmistra hry go, která je ještě kombinačně složitější. Umělá inteligence rychle rozpozná na letišti tvář teroristy mezi tisíci cestujícími. Tzv. technická singularita, kdy začnou být stroje inteligentnější, než lidé je už na dohled. Má k ní dojít kolem poloviny tohoto století. Konec lidstva a válka se stroji to jistě ještě nebude, ale mezník jistě ano. Celý explozivní vývoj se ještě zrychlí, a jestli s tím máme psychické problémy dnes, co potom? Konec konců už dnes v průměru tloustneme a degenerujeme, protože nemusíme moc o nic usilovat. Podobně se možná kdysi divil neandrtálec, co to en Homo sapiens vyvádí. Stroje nás ještě nějakou dobu budou potřebovat, než zvládnou výrobní proces od těžby surovin až po vlastní reprodukci. Pak se možná staneme přítěží.

Znáte Möbiovu pásku?

Möbiova páska je plocha, která má jen jednu stranu a jednu hranu. V roce 1858 ji nezávisle na sobě objevili (resp. „vynalezli“) matematici August Ferdinand Möbius a Johann Benedikt Listing. Nelze ji realizovat v dvourozměrném prostoru, ale je třeba tří dimenzí, aby se plocha mohla zkroutit. Vezmete delší pruh papíru, překřížíte jeho konce vůči sobě a slepte je. Pokud budete kreslit čáru po pásce, vytvoříte jen jednu čáru. To samé při barvení hrany. Pásku podobných vlastností též získáme, pokud počet příčných přetočení jednoho konce pásky vůči druhému bude lichý.

A teď překvapivé efekty. Pokud je Möbiova páska

uprostřed podélně rozstřížena, vznikne jeden dlouhý, několikrát protočený proužek. Pokud není Möbiův proužek rozstřížen uprostřed, ale u okraje (třeba ve

třetině), vzniknou dva do sebe vpletené proužky, jeden dvakrát delší než původní proužek bez vlastností Möbiova proužku, druhý s jeho vlastnostmi. Pokud se bude v rozstřihávání pokračovat, vzniknouvší proužky budou propleteny se všemi předcházejícími. Když vezmete děrovačku a uděláte díru do pásky, co jste vlastně udělali? Díru z jedné strany na druhou rozhodně ne, protože páska má jen jednu stranu. Spíše zkratku typu „červí díra“ mezi dvěma místy téže plochy.

Protože orientace plochy Möbiovy pásky není možná, patří mezi neorientovatelné plochy. Její vyšší analogií je Kleinova láhev, která má též jen jeden povrch a lze ji realizovat až ve čtyřrozměrném prostoru. Není to vlastně analogie nekonečně široké Möbiovy pásky?

Co je na stáří pěkné?

Tak jistě souhlasím, že nejlepší je být „mladý, zdravý a bohatý“, ale i kdybyste byl (*asi bych měl psát byl/byla, ale doufám, že u nás nepropukne to genderové šílenství jako na západě*), tak stejně jednou zestárnete. Přijdou nějaké ty neduhy, ubude sil i bystrosti, zkrátka už to není takové, jako za mlada. Ale zase máte své zkušenosti, životní moudrost, jak se tomu říká. Tedy pokud se podařilo nějakou nashromáždit. A ta vám umožní, abyste to horší potlačili a vnímali to nové, příjemné. Nemusíte už brzy ráno vstávat do práce, svůj režim si řídíte sami. Konečně je čas na záliby a koničky. Nic nemusíte, jen to, co opravdu chcete. Můžete se stát i trochu sobeckými a nemusíte se tolik ohlížet na společenská pravidla. Už vám nic nehrozí. Konečně můžete říkat, co si opravdu myslíte a můžete oponovat do libosti. Chcete to jen neztratit zájem a zvědavost, umět žasnout nad uspořádáním přírody kolem nás, povznést se nad lidskou hloupostí a těšit se z nových výdobytků technologie. Zkrátka snažit se nebýt nerudným, zapšklým staříkem, ale tím veselým a moudrým, co si užívá poslední etapu života. Tak ať vám to jde.

Kolem nás je jen minulost

Kolem nás je jen minulost a než naše mysl stačí uchopit přítomnost, ta se už nenávratně stala minulostí. Takže i současnost je jen fiktivním pocitem. Je to způsobeno tím, že ta nejrychlejší informace je nám zprostředkována světlem, které je sice d'ábelsky rychlé, ale pohybuje se jen konečnou rychlostí. Proto čím dále se díváme, tak tím větší vidíme minulost. Díky rychlosti světla to v blízkém okolí nijak nevdá, ale hvězdy a další vesmírné objekty vidíme tak jak vypadaly třeba před miliony či miliardami let. Kdyby taková hvězda teď vybuchla, k nám tato informace doletí až za tak dlouhou dobu.

I kdyby naše Slunce zaniklo, tak my to zjistíme až za 8 minut. K vzdálenému objektu tedy musíme „položit“ nejen prostorovou, ale i časovou souřadnici. S touto totiž při běžném pohledu nekalkulujeme, protože nemusíme. Žijeme totiž v časoprostoru. Již jednou jsem tu psal o fiktivním světě, kde by rychlost světla byla extrémně malá. Pak kdybychom stáli na okraji třesňového sadu a trhali zralé třesně, na jeho druhém konci by stromy teprve kvetly.

Něco jiného by bylo, kdyby nám informace zprostředkovala kvantová provázanost mikročastic. Když totiž oddálíte kvantově provázané částice třeba na vzdálenost milionů km, reaguje jedna částice okamžitě na změnu té své sdružené. Je to jedna z podivností chování mikrosvětla a vědci se s ní dlouho nemohli smířit. Pak bychom věděli okamžitě, co se událo třeba miliardu kilometrů daleko od nás. Bylo by to podobné, jako při bouřce. To že vidíme nejdříve blesk, by odpovídalo informaci od kvantové částice a teprve za dlouhou dobu by dorazil „hrom“, tedy zvukový obraz toho, co se skutečně odehrálo. Asi bychom si zvykli, konec konců při bouřce nás to také nepřekvapuje a z rozdílu časů si umíme spočítat, jak je bouřka vzdálená.

V životě jsme často konfrontováni spíše s opačnou situací. Světlo nás informuje, že dál od nás se něco děje, že třeba na trhu mají naše oblíbené sladké jahody, ale než se tam přemístíme naším pomalým pohybem, jahody jsou již vyprodány. Tady je zase na závalu pomalost fyzických makro-objektů vůči světlu.

Kalendárium

Věrozhvěsty a Husa zná každý, ale co se ještě stalo v červenci?

20.7.356 př.n.l. se narodil Alexander Veliký. Zemřel 10.7. r. 323 př.n.l.

19.7. 64 Velký požár Říma, první velké pronásledování křesťanů v Římě.

16.7.1054 Dochází k Velkému schismatu mezi západní katolickou a východní pravoslavnou církví. římský biskup a patriarcha Lev IX. a konstantinopolský patriarcha Michael Cerularius se vzájemně exkomunikovali z křesťanské církve, čímž završili Velké Schizma

12.7.1260 Přemysl Otakar II. Poráží uherské vojsko u Kressenbrunu a získává Štýrsko zpět

9.7.1357 Karel IV. v 5:31 položil základní kámen Karlova mostu v Praze.

14.7.1420 Bitva na Vítkově, Praha, začíná husitství

26.7.1648 Vyplenění Prahy švédskými vojsky (gen. Königsmark)

14.7.1789 Pád Bastily v Paříži

27.7. 1866 Dokončen první transatlantický telegrafní kabel

13.7.1917 Poprvé použit zpuchýřující yperit Němci u města Yprés

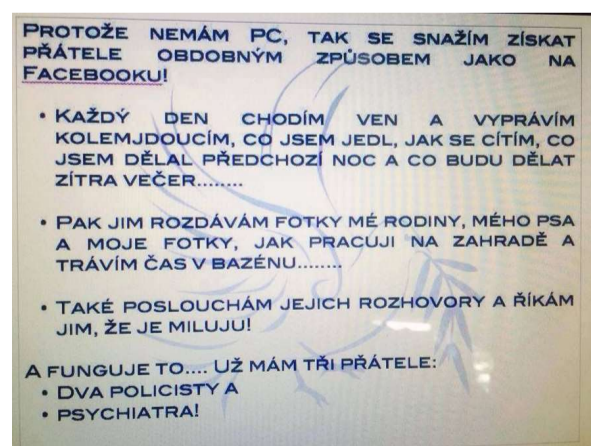
12.7.1932 Při letecké havarii umírá Tomáš Baťa, český podnikatel (* 3. dubna 1876)

25.7.1943 Padl italský fašistický režim, Musolini sesazen a internován

20.7.1944 Neúspěšný bombový atentát na Hitlera (Claus von Stauffenberg)

2.7.1990 V Moskvě se konal XXVIII. sjezd KSSS. Byl to její poslední sjezd.

Facebook pro seniory:

PROTOŽE NEMÁM PC, TAK SE SNAŽÍM ZÍSKAT PŘÁTELE OBDOBŇM ZPŮSOBEM JAKO NA FACEBOOKU!

- KAŽDÝ DEN CHODÍM VEN A VYPRÁVÍM KOLEMJDŮCÍM, CO JSEM JEDL, JAK SE CÍTÍM, CO JSEM DĚLAL PŘEDCHOZÍ NOC A CO BUDU DĚLAT ZÍTRA VEČER.....
- PAK JIM ROZDÁVÁM FOTKY MÉ RODINY, MÉHO PSA A MOJE FOTKY, JAK PRACUJI NA ZAHRADĚ A TRÁVÍM ČAS V BAZÉNU.....
- TAKÉ POSLUCHÁM JEJICH ROZHOVORY A ŘÍKÁM JIM, ŽE JE MILUJU!

A FUNGUJE TO.... UŽ MÁM TŘI PŘÁTELE:

- DVA POLICISTY A
- PSYCHIATRA!

O čísle tři

Číslo tři hraje v našich životech významnou roli. Stojí ve středu světových náboženství – křesťanská nejsvětější trojice či hinduistická božská triáda

Brahma, Višnu, Šiva. Staří Babyloňané i Keltové spojovali trojku se stvořením, protože je věcí, jež se rodí ze spojení prvních dvou. Řekové pokládali číslo tři za symbol dokonalosti přírodních jevů a tři soudičky jim určovaly osud nad kolébkou, čínský filozof Lao-c' napsal, že číslo tři plodí všechny věci světa. Trojka byla odedávna symbolem jednoty v mnohosti, což platilo i pro člověka, který byl vykládán jako trojice těla, duše a ducha. I v pohádkách se to hemží třemi sourozenci, třemi zkouškami a třemi přáními.

Asi už nás nepřekvapí, že i hudba je plná trojčlenných repetič. Existuje i řada pověr, které mají co do činění s číslem 3. Nešťastné věci prý přicházejí po trojicích, ovšem do třetice všeho dobrého. Uvidět třínohého psa údajně znamená štěstí, trojí zahoukání sýčka má ale předznamenávat neblahé události. Číslo 3 má pro nás tak velký význam, že lidé u soudu v některých zemích přísahají, že budou mluvit „pravdu, celou pravdu a nic než pravdu“. Začíná-li závod, odpočítává se „připrav, pozor, start“. Většinou jíme třikrát denně a náš přibor se skládá ze lžice, vidličky a nože. Tvarem tři se dokonale znázorňuje trojúhelník, který hraje v našem životě významnou roli.

Svoboda slova a svoboda víry

Každý člověk v něco věří a to, co tvoří základní kámen jeho života, je pro něho důležité. Proto jeho víra požívá právní ochrany. Protože ale některá víra může hraničit i s psychiatrickou diagnózou, je chráněna jen taková víra, kterou sdílí větší množství lidí a tvoří náboženství. Potud je to asi v pořádku. Co však, když je tato víra vhodná pro její vyznavače, ale nepřátelská k ostatním? Je možné ji věcně kritizovat a uvádět fakta? Vyznavačům víry se to pochopitelně nebude líbit a budou bit na poplach, že jde o urážky a napadání víry. Nic není jen bílé a většina věr má i své kostlivce ve skříni. Katolická církev si jistě nedá za rámeček oběti křížových výprav do Svaté země nebo upalování čarodějnic ve středověku. Ale poučila se.

Je základní svoboda člověka nadřazena svobodě víry, nebo je mu možno v rámci víry i ubližovat? Pak by to bylo absurdní. Pokud by Hitler v mnichovském vězení prohlásil, že Mein Kampf mu nadiktoval při zjevení germánský bůh Thor, mohl by svůj antisemitismus zdůvodnit svojí vírou a nacismus prohlásit za druh církve. Příznivců měl dost. Každý chápe, že holocaust by se za víru schovat nedal. Je to extrémní případ, ale co ty nenápadnější?

Nyní jsme postaveni před dilema, jak se postavit k víře, která má ve svých člancích šíření po světě a to případně i mečem. I katolická církev usilovala o šíření misemi a misionáři se vždy nechovali jako beránci. Tehdy však ještě nebyla všeobecně akceptována lidská práva a tak dilema nebylo pocíťováno. I víra mívá různé projevy, od pokojného klidného vyznávání, až po militantní extrém. Pokud ale někdo provádí násilné či teroristické činy a zdůvodňuje je a zaštituje se při nich vírou, jak se k tomu postavit? My to zatím děláme trochu alibisticky: to jsou militantní teroristé, proti nim bojujeme a tak nějak pomijíme, že jsou také součástí té víry, ve jménu které své činy páchají. A jak by se k nim měla postavit jejich víra, její čelní autority a masa věřících? Odsoudit je, distancovat se od nich a vyobcovat je z církve. V žádném případě je nepovažovat za hrdiny a šířitele víry. Natož je třeba oslavovat. Pokud se takto víra zachová, pak je i v souladu se základními lidskými právy a v jejich rámci si zaslouží i právní ochranu.

Jenomže tak tomu bohužel zcela není. Možná proto budeme muset modifikovat právní ochranu víry v rámci všeobecných lidských práv. Nebude třeba absolutní a bude nejen garantovat práva, ale také vyžadovat povinnosti. Při tom jistě narazíme na otázky kolektivní viny a kolektivní zodpovědnosti, na které jsme od druhé světové války tak nějak přecitlivělí. Jenomže kolektivní vina tu v statistickém pohledu byla po celou lidskou historii a nevymizí ani ani v budoucnu. Když potkám deset psů a sedm z nich mě kousne, tak budu prostě k psům ostražitý. To nám pomáhalo přežít a nic na tom nemění fakt, že mám rád toho desátého, chundelatého milého voříška.

Tyto otázky budou ještě složitější při průnicích nových etnik na tradiční území jiné víry, ať už se bude jednat o průniky humanitární nebo expanzivní. Vznikající konflikty mají dnes často ve vinku módní slovo *hybridní*. To má maskovat, že jde o konflikt skrytý, který jeho původci nechtějí prezentovat veřejně, ale podporují ho skrytě. Zatím jim neumíme moc efektivně čelit. Zelení mužičkové nemusí být zdaleka jen uniformy ruské armády bez insignií.

Je evidentní, že stávající politická reprezentace EU nedokáže těmto problémům čelit a účinně je řešit. Bude to zřejmě vyžadovat překročit svůj stín a přiznat, že něco nefunguje. Přestat objímat svět a začít hájit zájmy svých voličů. Doufejme, že se to podaří nové politické reprezentaci, která vzejde z příštích voleb, aniž by při tom ohrozila náš demokratický systém.

Naděje v bateriích

Lithiumiontové baterie (znáte z telefonů) mají anodu z uhlíku, katodu z oxidu kovu a elektrolyt lithiovou sůl v organickém rozpouštědle. Dosahují 140 watt/Wh/kg, což je asi setina energetické hustoty benzinu. Maximálně mohou dosáhnout tak 300Wh/kg a tedy i neporovnatelné dojezdy s benzínovým autem.

Lithium-síra anoda z kovového lithia, katoda ze síry. Jsou levnější a lehčí, ale zaberou stejně prostoru, jako lithiumiontové. Mohou dosáhnout energetické hustoty až 500Wh/kg (v laboratoři dnes 350).

Pevné akumulátory neobsahují židnou tekutinu. Pevný elektrolyt firmy Seo skrývá dvě polymerové vrstvy. Jedna je měkká a vede ionty, druhá pevná vytváří bariéru mezi elektrodami. Nevýhodou je, že musejí být provozovány při 80°C. Jsou o 75% menší, než předchozí, lehčí a nehořlavé. Již dnes dosahují 350Wh/kg a mají další vývojový potenciál.

Lithium-vzduch by mohly být lehčí, než běžné baterie a nabídnout energetickou hustotu od 1 000 Wh/kg. Nevýhodou je, že kyslík pro reakci přichází ze vzduchu a baterie jsou proto otevřené. Filltrační systém musí ze vzduchu odstranit CO₂ a vodu, což je náročné.

Takže stále čekáme na průlomový objev, který by nám umožnil efektrivně a pohodlně skladovat elektrickou energii. *dle CHIPu*

Už máte digitální závěť?

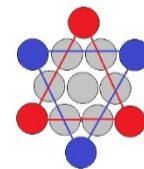
Jsme už pomalu ve věku, kdybychom měli myslet i na věci poslední. Zatímco u závěti, většina nás mávne rukou s tím, že o to málo se pozůstali podělí dle zákona, s našimi digitálními záležitostmi to tak není.

Máme e-mail, přístup k internetu, některé placené on-line služby a další účty (PaPal, aukro, eBay, streamovací služby, kabelovky apod.) To vše je chráněno hesly a ti všichni se nedozví, že už nejsme mezi živými a budou chtít platit dál nebo tam zůstanou naše zůstatky. Co s tím?

Ideální je vybrat si důvěryhodnou osobu a instruovat ji, jak naložit s vašimi digitálními výtobky po vaší smrti. Rozumně mu umožnit následný přístup k heslům a přístupovým údajům.

Stále více poskytovatelů on-line služeb našťestí na naše úmrtí zčiná myslet. Facebook i Google umožňují v *Nastavení* přiřadit *Pověřenou osobu k účtu*. E-mailu se po půlroční nečinnosti většinou mažou.

Takže jdete také psát seznam svých on-line, přihlašovacích údajů a hesel a instrukce? Nezapomeňte také na písemnou plnou moc pro svého pověřence.

Řešení úlohy: Červené mince přemístíte na modré pozice.

A slovo závěrem

Společenská rubrika zatím zahynula na úbytě díky vaší pasivitě a tak vlastně nemám žádnou zpětnou vazbu, jestli ty OISoviny ještě vůbec čtete! Říkám si, co když to rovnou mažou? No je to možné v dnešní záplavě elektronických megabytů, které na nás útočí a po nás stékají. A tak jsem se rozhodl pro malou lest. Tady malými písmeny vyhledávám anketu, abyste mi hned po přečtení mailem sdělili, který článek v tomto čísle se vám nejvíce líbil a naopak, který ne a dali byste mu kyselý citron. No, a až se podívám do mailové schránky, bude hned jasno. Ti, co si ani nevšimli, tyto dvě volby nepošlou.

No *Brexit* zrovna nepohládl, už proto, že Británie je mou oblíbenou zemí, ale snad to bude k něčemu dobré. Doufejme, že si EU teď uvědomí, že tu není pro vize elit, ale pro blaho Evropanů a že je nesmí jen komandovat, ale také naslouchat jim, co si přejí a jejich názorům. Pak nebude odvaha Britů marná.